

ת ההדדיות שגרף את חנועת החרות נקלעה

צעירה שנתפחה, כביכול, על-ידי עסקן

קיבלה תפקיד בסרט של מנחם גולן, עליזה מזרחי, והירשו לה להשתתף בסצינת העירום-המוני באמבטיה. היא קיבלה מזה כושר מלא, והחלה מצלמת את עצמה בכל מיני פוזות, בכל מיני תמונות.

"זה היה סתם רומאן לא רציני", היא ממשיכה לספר, "הוא גם צעיר מדי בשבילי. בסך הכל בן עשרים. אני לא אוהבת כאלה." שואלים אותה איך זה יכול להיות שבחור בן עשרים, הצליל להגיע לדרגה כזו חשובה בחירות, והיא אומרת שמה פתאום, הוא בכלל לא חשוב בחירות. יש לו רק אבא שהוא חשוב בחירות. ואז מתברר שהיא מתכוונת לבן של הבוס ולא לבוס עצמו.

***

"תמיד מאוחר בדיקה"

עם האבא? מה פתאום? היא שוארת. "לי יש עניינים רק עם הבן, ואני בכלל לא נוסעת אליו לחוצלארץ. אני נוסעת רק אל הסבא שלי, שגוססת בי

בוקרסט, ברומניה". הבן של הבוס מודה בכך. "אני יודע שהאבא שלי הוא באופוזיציה של חירות", הוא אומר. "יכול להיות שבכונה המציאו עליו דברים כאלה. זה גם נכון שהוא נסע לחוצלארץ בשבוע שעבר, אבל כל הסיפור באמת נשמע כמו בדיחה. מקסימוס היא ראתה את התמונה שלו, כשהיא ביקרה אצלנו בבית.

"לפני חודש חזרתי מחוצלארץ, ועוד לא הכרתי כאן אנשים. באתי לדיסקוטק, ומישהו הכיר לי את גילה. לא ידעתי מי היא. וליחיתי אותה הביתה.

"אחר כך היינו נפגשים כל פעם. תמיד מאוחר בלילה, אחרי שאני הייתי מלווה חברה שלי הביתה. אני הייתי חוזר מה עניינים שלי, והיא הייתה חוזרת מה עניינים שלה, והיינו נפגשים.

"אני לא יודע איך כל העניין הגיע לאנשים הפוליטיים. אבי הוא איש ציבור מכובד. מכירים אותו בכל העיר. אף פעם לא היו לו עניינים כאלה, וחבל שדחוקא אני הכנסתי אותו לבוך הזה."

חוק מזה: מי שתושב שחירות נרגעה מן השמועות, לא יודע מה זה חירות ולא יודע גם מה זה שמועות. אולי עכשיו ירגעו.

שמואל תמיר מועץ כמישפט נגד באדר החובע הפנין

נאשם אמסטרדם החובע יצא

נאשם מינצר השופט התפטר

במדינה

מפלגות

משפט בשלוש מערכות

הישיבה הראשונה של בית-הדין של חרות התנהלה השבוע בהעדרותו ההפגנתית של התובע. הישיבה השניה הסתיימה ביציאתו הסוערת של התובע, ואילו הישיבה השלישית הסתיימה בפרישתו של אחד השופטים, ובעירעור כל מיכנה המישפט.

כף יד קפוצה. קדמו לכך כמה שבו עות של ניסיונות נואשים מצד תומכי חיכ שמואל תמיר להביא לביטול המשפטים הרבים העומדים על סדר-היום בחרות. עד לרגע האחרון נמשכו המאמצים, אבל הנהלת חרות לא נכנעה.

מן הישיבה הראשונה, שדנה בתביעת תמיר נגד חיכ יותנן באדר, נעדר תמיר. אז היו עדיין הניסיונות לביטול המשפטים בעיצומם. אל הישיבה השניה של אותו משפט בא תבור מוכן היטב. שלושה שופטים ישבו בדין, מבין עשרת ה שופטים של חרות. אחד מן העשרה, שלא ישב בדין, ישב בשורה הראשונה בקהל. היה זה עורך-הדין דניאל ינובסקי. בינו לבין תמיר שרר שיתוף פעולה מעניין: תמיר כתב פתק, מסר אותו לעוזרו, חנן חנוביץ, שישב לידו. חנוביץ נשאר יושב בשקט כמה דקות, קיפל את הפתק בתוך כף ידו, והלך ללחוש משהו לעוזר אחר של תמיר, עורך-דין צבי הכהן. תוך כדי לחישה הגניב חנוביץ את הפתק המקופל לידו של הכהן, וחזר לשבת ליד תמיר.

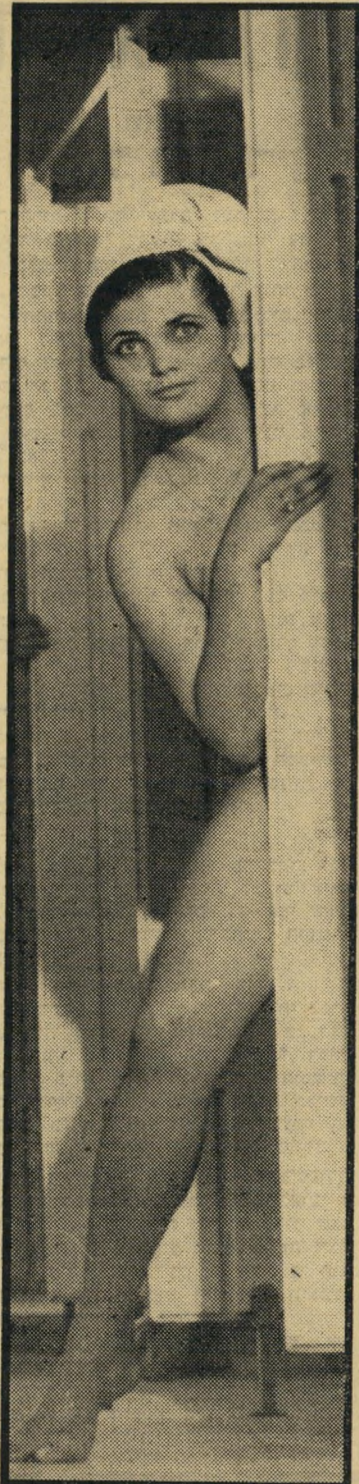
הכהן חיכה כמה דקות, וקם ללחוש משהו לעורך-דין ינובסקי, והפתק שוב החליף ידיים. ינובסקי נשאר יושב כמה דקות עם יד קפוצה, ורק אז החל קורא. שיטה מחתרתית זו נראתה מזוהה ל משקיף מן הצד, אבל עוד פתקים הועברו באותה דרך. בעקבות אחד הפתקים הללו קם תמיר והכריז: "חברים מבית-הדין של חרות אמרו לי כי בית-המשפט הנוכחי מורכב על בסיס סיעתי!"

באותו זמן חולקו באולם המשפט, במצוות זאב, דפים משוכפלים, בהם מודיעים שלושה מחברי בית-הדין, כי אב בית-הדין מעוות את הדין.

אב בית-הדין ניסה להשתיק אותה, אבל תמיר צעק שוב: "בית-הדין הזה מורכב על בסיס סיעתי", ויצא בכעס רב. תמיר היה מוכן היטב לישיבה זו.

מכתב מזוייף. חצי שעה לאחר שעזב את בית-הדין, חזר אליו תמיר בנחת לישיבה השלישית — להתחלת בירור משפט המכתב המזוייף בו הוא נאשם יחד עם חיים אמסטרדם ועורך-הדין שמואל מינצר.

גם כאן היה הכל מוכן. בהרכב ה-

סליחה
טעות
בהספר

ה, שהופיעה בסצינת-עירום בעליזה מזרחי (משמאל), ית את חרות, במאבק בין הנהלת התנועה לאופוזיציה.